

1121. Fortf. af 2. Beh. af Lovf. om et midlertidigt Laan til St. Croix Kommune. 1122

været, tværtimod. Jo mere man overveier dette Spørgsmaal, desto mere maa det siges, at det System, hvorefter man hidtil har hjulpet Vestindien, er praktisk forkasteligt. Det fører kun dybere og dybere ned i Glendighed derovre, at følge den Vej, som de paagjældende Ciere, der synes at stifte paa en uberegnelig Maade og stadig variere, søge at faae Hjælp paa, naar de mene at trænge. Det er et Danaidernes Kar at skulle øse sine Penge i, saalænge Forholdene paa St. Croix vedblive at bestaa, som de nu ere. Jeg siger praktisk har det altsaa vist sig forkasteligt, men det er derhos i Principet forkasteligt. Det er i sit Princip forkasteligt, at en Kommune optræder som Laangiver til private Mand under deres borgerlige Forhold, og det bliver det saameget mere i en snevtere Kreds, naar Kommunens Bestyrelse i sit Hverial bestaar af Mand, der ere dybt interesserede for selve Laanene. Det grænser jo til — ja, jeg vil ikke nærmere karakterisere det — men jeg kan ikke negte, at jeg vilde beklage, dersom vi skulde overføre saadanne Tilstande paa os, som f. Ex. at et Amtsraads Medlemmer skulde have Ret til indbyrdes at laane ud af Amtsrepartitionsfonden, fornemlig maatte til dem selv til deres private Drift, og hvis det ikke endda vilde gaa for dem paa deres Godser, skulde de have Returs til Statskassen. Det er jo umuligt ikke Andet end hvad der sker derovre. Man maa erindre, at de allerede sidde inde med 600,000 Kr., som egentlig stamme fra tidligere Tid og som sit Indehavet ved Loven af 16de Juni 1876. For den væsentlige Del — det er gaaet op og ned med Indbetalingerne — stammer dette Beløb fra tidligere Tid og skulde saavel efter Administrationens Bestemmelser som efter Lovens være tilbagebetalt inden et Aar, men ikke en Skilling er der efter alle disse Aars Forløb kommen tilbage igjen. Det eneste Spørgsmaal, som møder os ved Siden af dette med Hensyn til § 2, er om de indruffne Begivenheder paa St. Croix forpligte eller berettigede — jeg tager det naturligt i moralisk Forstand saaledes, at de udøve Indflydelse paa den Overbevisning, hvorefter vi stemme — til at afvige fra et ellers forkasteligt Understøttelses-System. Der foreligger fra den ærede Minister en Dpgjørelse fra St. Croix, hvorefter Møller, Værker og Bygninger skulde have lidt et Tab af Dollars 370,000, hvilket altsaa vil siges omtrent 1½ Million Kroner, men vi have forrige Gang spurgt, hvorledes fordeler den Skade sig, der nu er an-

rettet, paa Plantagerne og Plantageeierne; det var det under Nr. 12 stillede Spørgsmaal, et meget billigt Spørgsmaal ligeoverfor § 2. Der svarer nu Ministeren, at Besvarelsen af dette Spørgsmaal kan ikke gives, da den tilbøds maa hentes fra Vestindien. Dette svares altsaa 2—3 Maaneder efter, at denne Skade er sket, og det paa en Tid, hvor det vil være aldeles umuligt at siges, hvorledes Skaden har været, thi den maa tageres efter alt det Foreliggende, og der maa være Lagatorer, som tage Hensyn til de tidligere Møllers, Værkers og Bygningers Værdi. Vi have et Telegram med en summarisk Dpgjørelse; men vi have endnu ikke nogen Lagation; det foreligger ikke Noget om, mod hvem Skaden er udøvet, hvilke Plantager den angaar, hvilke Døse der har lidt Skade, og hvilke Summer der dreier sig om, og saa skulde vi ligeoverfor denne umaaedelige Efterladenhed fra alle Sider og paa summarisk, maasse af tropiske Fantasier opstillede Tal, være forpligtede til at Statskassens Midler, for hvilke vi ogsaa ere Børge, at sende Penge over i dette Danaidernes Kar. Naar den ærede Minister paaberaaber sig Gubernøren mod Folkethinget, saa vilde jeg have foreslaaet den ærede Minister, at han allerede tidligere, da han i Begyndelsen i de første Dage af Oktober beklagede ikke at have faaet de nødvendige Efterretninger, havde indgivet saa kategoriske Krav til Gubernøren, at han forlængst havde haat de fineste, nødvendige Dplysninger, som vi under Nr. 12 have forlangt, og som vi da kunde have sat paa de forskjellige Eiendomme og Personer og deraf set, forsaavidt Dplysningerne straffe, hvorledes disse Eiendommers Prioritetsforhold for Tiden ere, og om det vilde være forsaarligt efter disse Prioritetsforhold at lade flere Penge ud; men denne Uigjældighed for berettigede Krav fra vor Side giver mig en Følelse af, at det staar ikke rigtig til, at det vilde blive, som vi sagde i vor første Betænkning, lettere overskueligt og meget reduceret, dersom man fik den sande Mening ud deraf. Jeg skal i Forbindelse hermed udtale mig med Hensyn til Forholdene i Frederiksted. Man vil se af Bilagene til vor Betænkning, at i Følge Vaalag fra Gubernøren har Præsidentstabet under 15de Oktober tilfikkret Underdommeren i Frederiksted om at lade foretage en speciel Undersøgelse af den da bevirkede Skade, og at han under 2den November, altsaa et Maade efter, at Ulykken var sket, kun kan opgive, at der var brændt 66 Bygninger, men ellers ikke kunde give en korrekt Dpgjørelse